

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
8. maj 1996 *

I sag T-19/95,

Adia interim SA, Bruxelles, ved advokat Vincent Thiry, Liège, advokat Christian Jacobs, Bremen, og advokaterne Hans Joachim Prieß og Klaus Heinemann, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tom M. Gilliams, 47, Grand-rue,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved de juridiske konsulenter Xénophon A. Yataganas og Hendrik van Lier, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående påstande om annullation af Kommissionens beslutning, som meddelt sagsøgeren den 5. december 1994, hvori der gives afslag på det bud, sagsøgeren havde

* Processprog: fransk.

afgivet på grundlag af udbud nr. 94/21/IX. C.1 vedrørende udlejning af vikarer, og om annullation af Kommissionens beslutning, som meddelt sagsøgeren den 21. december 1994, om at give den omhandlede kontrakt til selskaberne Ecco, Gregg og Manpower,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke,

justitssekretær: ekspeditionssekretær B. Pastor,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 14. februar 1996,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

- 1 Med henblik på at sikre, at den kan få stillet vikarer til rådighed, indgår Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber regelmæssigt rammekontrakter med vikarbureauer, som den udvælger på grundlag af udbud. Da de i 1994 gældende rammekontraktens udløb var nært forestående, bekendtgjorde Kommissionen i

supplementet til *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 13. juli 1994 (EFT S 132, s. 129) et offentligt udbud vedrørende udlejning af vikarer (offentligt udbud nr. 94/21/IX. C.1). Det fremgår af punkt 2 i udbuddet, at Kommissionen agtede at indgå rammekontrakter med tre vikarbureauer.

2 I punkt 15 i udbuddet angives følgende tildelingskriterier:

»— dækning af de forskellige stillinger, der skal besættes, samt de sproglige kvalifikationer

— organisation, service, ståen til rådighed

— priser«.

3 Prisen skulle beregnes efter nogle retningslinjer, der var fastsat i udbudsbetingelserne. Tilbudsgiverne skulle ud fra nogle af Kommissionen angivne grundvederlag for hver enkelt type ydelse først fastsætte en nettotimeløn, dernæst en bruttotimeløn og endelig en faktureringsstimetakst. Denne udgør tilbudsprisen.

4 Netto- og bruttotimelønssatserne skulle angives i belgiske francs, mens faktureringsstaksterne skulle angives i ecu. Bruttotimelønssatserne fremkom på grundlag af nettotimelønssatserne under anvendelse af de relevante sociale og fiskale bestemmelser i belgisk ret. Med henblik på at omregne bruttotimelønssatserne til faktureringsstakster skulle tilbudsgiverne fastsætte en koefficient, som omfattede samtlige deres omkostninger, deres fortjeneste og en kurs for omregningen fra belgiske francs til ecu.

- 5 Det sagsøgende selskabs virksomhed består udelukkende i udlejning af vikarer. Det er ubestridt, at selskabet på det for sagen relevante tidspunkt var hovedleverandør af vikarer til Kommissionen, og at det altid har opfyldt sine aftaler med Kommissionen til dennes tilfredshed.

- 6 Den 30. august 1994 afgav sagsøgeren et bud på baggrund af udbud nr. 94/21/IX. C.1. Der er enighed mellem parterne om, at budet indeholdt en gennemgående regnefejl.

- 7 Buddene blev åbnet den 6. oktober 1994. Med henblik på vurderingen af, hvilke af tilbuddene der opfyldte de formelle betingelser og udvælgelseskriterierne, gav udvælgelseskomitéen 30 point for kriteriet dækning af de forskellige stillinger og sproglige kvalifikationer, 30 point for kriteriet organisation, service og disponibilitet og 40 point for priskriteriet.

- 8 Det fremgår af bilag 7 (d) til udvælgelseskomitéens rapport, som sammenfatter bedømmelsen ud fra de tre tildelingskriterier, at sagsøgeren lå som nummer to med 48 point ud af 60 mulige efter bedømmelsen ud fra de to første kriterier, dels dækning af de forskellige stillinger og sproglige kvalifikationer, dels organisation, service og disponibilitet.

- 9 Med henblik på bedømmelsen ud fra priskriteriet valgte udvælgelseskomitéen følgende fremgangsmåde: Den gav det maksimale antal point (40) til det laveste tilbud og trak derefter fem point fra de øvrige tilbud, alt efter hvor meget disse lå over det laveste tilbud. Der blev således givet 35 point til de tilbud, der var op til 5% dyrere end det laveste tilbud, 30 point til dem, der var mellem 5 og 10% dyrere, 25 point til dem, der var mellem 10 og 15% dyrere, og så fremdeles ned til et minimum på 10 point. Da de af sagsøgeren tilbudte priser lå mere end 50% over priserne i det laveste tilbud, fik det omtvistede tilbud kun 10 point for priskriteriet, hvorefter det faldt fra placeringen som nummer to til en placering som nummer ti.

- 10 De tre tilbud, som Kommissionen antog, fik 73 eller 74 point. Sagsøgerens tilbud fik 58 point (28 for kriteriet dækning af stillingerne og sprogkvalifikationer, 20 for kriteriet organisation, service og disponibilitet og 10 for priskriteriet).
- 11 Det er ubestridt, at udvælgelseskomitéen var klar over, at der var en regnefejl i sagsøgerens tilbud. I komitéens rapport af 3. november 1994 bemærkede den, at »tilbuddet fra Adia, som trods alt er hovedleverandør i øjeblikket, opnår en dårlig placering, fordi de angivne faktureringsstakster afviger for meget fra gennemsnittet af de andre tilbud. Den forskel, der er konstateret i Adia's tilbud, som ligger mere end 50% højere end de øvrige, skyldes en gennemgående fejl i beregningen af faktureringsstaksterne ud fra bruttotimelønssatserne«.
- 12 Ved skrivelse af 5. december 1994 meddelte Kommissionen sagsøgeren, at der blev givet afslag på selskabets tilbud. Det hedder i skrivelsen:
- »Jeg takker for Deres deltagelse i ovennævnte udbud. Jeg må desværre meddele Dem, at Kommissionen efter en grundig og sammenlignende undersøgelse af de afgivne bud og en udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Indkøb og Aftaler — CCAM — har fundet, at Deres tilbud ikke kan antages.«
- 13 Ved skrivelse af 9. december 1994 anmodede sagsøgeren om at blive gjort bekendt med begrundelsen for afslaget.

- 14 Ved skrivelse af 21. december 1994 besvarede Kommissionen denne anmodning om en begrundelse således:

»Jeg anerkender hermed modtagelsen af Deres skrivelse af 9. december 1994, hvori De anmoder om at blive gjort bekendt med begrundelsen for afslaget på Deres selskabs tilbud.

Jeg skal i det følgende beskrive den fremgangsmåde, som udvælgelseskomitéen har fulgt.

1. Komitéen har undersøgt hvert enkelt tilbud på samme måde uden forskelsbehandling. Dette indebærer bl.a., at det ikke var nogen fordel i forhold til de øvrige tilbudsgivere allerede at være Kommissionens medkontrahent.

2. Som anført i udbudsbetingelserne, skulle der kun antages tre bud og ikke seks som tidligere.

3. Der blev modtaget 22 bud inden for den fastsatte frist, hvoraf to ifølge udvalget for åbning af buddene ikke opfyldte de specifikke udbudsbetingelser.

4. To af de resterende tyve bud opfyldte ikke de betingelser for deltagelse i udbudet, der er anført i punkt 6 i udbudsbetingelserne.

5. Seks af de atten bud, der opfyldte betingelserne for deltagelse i udbuddet, var ikke udformet under hensyntagen til alle de i punkt 7 i udbudsbetingelserne opstillede udvælgelseskriterier.

6. De tolv udvalgte tilbud, herunder tilbuddet fra Deres selskab, blev derefter bedømt på grundlag af de tre tildelingskriterier, der er anført i punkt 8 i udbudsbetingelserne, nemlig:

- dækning af de forskellige stillinger, der skal besættes, samt de sproglige kvalifikationer

- organisation, service, ståen til rådighed

- priser.

7. På baggrund af denne bedømmelse antog udvælgelseskomitéen de tilbud, der opnåede flest point, som de økonomisk mest fordelagtige. Der er tale om tilbudene fra selskaberne Ecco, Gregg og Manpower.

Resultatet af udbuddet er således fremkommet ved en nøje overholdelse af reglerne om fri konkurrence, som ikke gjorde det muligt at antage Deres selskabs tilbud. Resultatet ændrer dog intet ved, at Kommissionen har været tilfreds med samarbejdet med Deres selskab i henhold til den tidligere rammekontrakt.«

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 15 Sagsøgeren har på denne baggrund ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 7. februar 1995 anlagt nærværende sag.
- 16 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Kommissionens beslutning, som meddelt sagsøgeren den 5. december 1994, om ikke at antage det bud, sagsøgeren havde afgivet på grundlag af udbud nr. 94/21/IX. C.1, annulleres.
 - Kommissionens beslutning, som meddelt sagsøgeren den 21. december 1994, om at give den i udbud nr. 94/21/IX. C.1 omhandlede kontrakt til selskaberne Ecco, Gregg og Manpower, annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 17 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse for så vidt angår sagsøgerens to første anbringender og afvisning for så vidt angår det tredje anbringende.
 - Subsidiært: frifindelse for så vidt angår sagsøgerens tre anbringender.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Annulationspåstandene

- 18 Sagsøgeren har gjort tre anbringender gældende. De to første anbringender, som er fremført i stævningen, drejer sig dels om en tilsidesættelse af begrundelsespligten, dels om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og et åbenbart urigtigt skøn. Det tredje anbringende, som er fremført i replikken, går ud på, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, af væsentlige formforskrifter og af artikel 99, litra h), nr. 2, i Kommissionens forordning (Euratom, EKSF, EF) nr. 3418/93 af 9. december 1993 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977 (EFT L 315, s. 1, herefter »forordning nr. 3418/93«).

Formaliteten

Parternes argumenter

- 19 Kommissionen har anført, at det tredje anbringende bør afvises, da det først er blevet fremsat i replikken, og da det ikke er støttet på omstændigheder, som er kommet frem under sagens behandling.
- 20 Sagsøgeren har gjort gældende, at det tredje anbringende er støttet på »omstændigheder, der er nævnt i svarskriftet og i bilagene«.

Rettens bemærkninger

- 21 I henhold til procesreglementets artikel 48, stk. 2, må der ikke fremsættes nye anbringender under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne.

- 22 Det tredje anbringende har to led. Sagsøgeren gør for det første gældende, at det udbud, der blev bekendtgjort i supplementet til Tidende, er i strid med artikel 99 i forordning nr. 3418/93, idet det ikke indeholder hovedparten af de i henhold til denne bestemmelse krævede oplysninger. Selskabet gør for det andet gældende, at artikel 99, litra h), nr. 2, i forordning nr. 3418/93 på baggrund af princippet om god forvaltningsskik indebærer, at Kommissionen havde pligt til at tage kontakt med selskabet med henblik på at få skabt klarhed om dets bud.
- 23 Hvad angår anbringendets første led bemærkes, at sagsøgeren forud for sagens anlæg kunne få kendskab til såvel det udbud, selskabet reagerede på, som forordning nr. 3418/93, der blev offentliggjort i Tidende den 16. december 1993 (EFT L 315). Anbringendets første led er således ikke støttet på omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne i procesreglementets artikel 48, stk. 2's forstand, og må derfor afvises.
- 24 Anbringendets andet led findes at burde antages til realitetsbehandling, idet det er støttet på en relevant faktisk omstændighed, som er kommet frem under sagens behandling, nemlig det forhold, at udvælgelseskomitéen havde opdaget, at der var en gennemgående regnefejl i sagsøgerens bud. Da sagsøgeren imidlertid i denne forbindelse blot gentager et argument, som selskabet har fremført i tilknytning til det andet anbringende, vil Retten tage stilling hertil i forbindelse med behandlingen af det andet anbringende.

Realiteten

Det første anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten

— Parternes argumenter

- 25 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at en tilbudsgiver, der har deltaget i et udbud afholdt en fællesskabsinstitution med henblik på indgåelse af en offentlig aftale, kan kræve, at institutionen, samtidig med at den meddeler tilbudsgiveren, at hans tilbud afslås, giver en individuel begrundelse for afslaget. Ifølge sagsøgeren følger denne ret direkte af EF-traktatens artikel 190, hvorfor Retten ikke skal anvende artikel 12, stk. 1, i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1, herefter »direktiv 92/50«), sammenholdt med artikel 126 i forordning nr. 3418/93, selv om institutionerne i medfør af disse bestemmelser kan begrunde afslag efterfølgende.
- 26 Efter sagsøgerens opfattelse følger det af det således anførte, at Retten med henblik på at afgøre, om Kommissionen har overholdt sin begrundelsespligt, udelukkende bør tage hensyn til den begrundelse, der er indeholdt i skrivelsen af 5. december 1994, og ikke til begrundelsen i skrivelsen af 21. december 1994, som er givet for sent. Da det er ubestridt, at skrivelsen af 5. december 1994 ikke indeholder nogen form for begrundelse, må Retten ifølge sagsøgeren nødvendigvis konkludere, at der er sket en tilsidesættelse af traktatens artikel 190.
- 27 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at begrundelsen i skrivelsen af 21. december 1994 under alle omstændigheder må betragtes som utilstrækkelig, da den ikke gør det muligt at påvise de nøjagtige grunde til afslaget på selskabets tilbud. Mens udbuddet og udbudsbetingelserne opstiller tre præcise tildelingskriterier, er skrivelsen af 21. december 1994 ifølge sagsøgeren alene baseret på en generel bemærkning om, at de tre udvalgte selskabers tilbud er de »økonomisk mest fordelagtige«.

- 28 Kommissionen har heroverfor anført, at den i medfør af artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/50 er berettiget til kun at give en begrundelse til de forbigåede tilbudsgivere, der udtrykkeligt anmoder herom. Ifølge Kommissionen finder bestemmelsen anvendelse i det foreliggende tilfælde i medfør af artikel 126 i forordning nr. 3418/93, hvorefter Rådets direktiver om offentlige bygge- og anlægsarbejder, om indkøb og om tjenesteydelser finder anvendelse på institutionernes indgåelse af aftaler, hvis aftalebeløbet overstiger de i disse direktiver fastsatte beløbsgrænser.
- 29 Kommissionen finder derfor, at der alene i skrivelsen af 21. december 1994 skulle gives en begrundelse for afslaget på sagsøgerens tilbud, og at skrivelsen indeholder en tilstrækkelig begrundelse for afslaget, idet den beskriver den fulgte fremgangsmåde, gengiver de anvendte kriterier og angiver navnene på de tilbudsgivere, hvis bud blev antaget.

— Rettens bemærkninger

- 30 Det skal først undersøges, hvilken begrundelsespligt der påhviler Fællesskabets institutioner i forhold til forbigåede deltagere i udbud med henblik på indgåelse af offentlige aftaler.
- 31 Direktiv 92/50 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde i medfør af artikel 126 i forordning nr. 3418/93, da aftalebeløbet overstiger den i direktivets artikel 7, stk. 1, fastsatte beløbsgrænse. Det følger af artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/50, at den berørte institution opfylder sin begrundelsespligt, hvis den i første omgang nøjes med straks at underrette de forbigåede tilbudsgivere om afslaget på deres bud ved en ubegrundet meddelelse og efterfølgende giver de tilbudsgivere, der udtrykkeligt anmoder herom, en individuel begrundelse inden for femten dage.

- 32 Denne fremgangsmåde findes at opfylde formålet med begrundelsespligten i henhold til traktatens artikel 190, der indebærer, at begrundelsen klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som er lagt til grund af den fællesskabsinstitution, der har udstedt den anfægtede retsakt, dels således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, for at de kan forsvare deres rettigheder, dels således at Domstolen og Retten kan udøve deres prøvelsesret (Rettens dom af 14.7.1995, sag T-166/94, Koyo Seiko mod Rådet, Sml. II, s. 2129, præmis 103).
- 33 Det skal i denne forbindelse understreges, at det forhold, at de berørte tilbudsgivere først modtager en begrundet beslutning efter en udtrykkelig anmodning herom fra deres side, på ingen måde begrænser deres mulighed for at forsvare deres rettigheder for Retten. Søgsmålsfristen i henhold til traktatens artikel 173, stk. 5, begynder nemlig først at løbe fra det tidspunkt, hvor den begrundede beslutning bliver meddelt tilbudsgiveren, forudsat at denne har indgivet anmodningen om en begrundet beslutning inden for en rimelig frist efter at have fået kendskab til afslaget på sit bud (jf. Rettens dom af 19.5.1994, sag T-465/93, Consorzio gruppo di azione locale »Murgia Messapica« mod Kommissionen, Sml. II, s. 361, præmis 29, og af 7.3.1995, forenede sager T-432/93, T-433/93 og T-434/93, Socurte m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 503, præmis 49).
- 34 Retten finder derfor, at der med henblik på afgørelsen af, om Kommissionen har opfyldt sin begrundelsespligt, skal foretages en undersøgelse af skrivelsen af 21. december 1994, der blev sendt til sagsøgeren som svar på dennes udtrykkelige anmodning om en individuel begrundelse.
- 35 Det fremgår af skrivelsen, at Kommissionen har givet en tilstrækkelig detaljeret begrundelse for afslaget på det omtvistede tilbud, idet det bekræftes, at tilbuddet opfyldte alle de formelle betingelser, men blev fundet økonomisk mindre fordelagtigt end tilbuddene fra Ecco, Gregg og Manpower ved anvendelsen af de tre tildelelseskriterier.

- 36 At begrundelsen er tilstrækkelig bekræftes af, at sagsøgeren — som anført af denne under retsmødet — da selskabet blev underrettet om afslaget på dets tilbud i december 1994, straks kunne påvise den nøjagtige årsag til afslaget, nemlig at der var en gennemgående fejl i beregningen af prisen.
- 37 Det første anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten kan herefter ikke tiltrædes.

Det andet og det tredje anbringende om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, af princippet om god forvaltningsskik, af artikel 99, litra h), nr. 2, i forordning nr. 3418/93 og om et åbenbart urigtigt skøn

— Parternes argumenter

- 38 Sagsøgeren har til støtte for disse anbringender fremført to særskilte argumenter. Selskabet har for det første gjort gældende, at Kommissionen i henhold til ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik havde pligt til enten selv at rette den fejl, den havde konstateret, eller at kontakte sagsøgeren, således at denne kunne rette fejlen. Sagsøgeren har herved anført, at det fremgår af nogle dokumenter, som Kommissionen har fremlagt under sagens behandling, at selskabet ved en korrekt anvendelse af formlen »faktureringsmetakst = bruttotimeløn x 2,16 : 39,5« i det mindste ville have opnået et tilstrækkeligt antal point under pris-kriteriet til at blive placeret på en delt tredjeplads. Det har desuden henledt Rettens opmærksomhed på ordlyden af artikel 99, litra h), i forordning nr. 3418/93, som efter selskabets opfattelse bekræfter, at en ordregivende institution kan tage initiativ til en kontakt med en tilbudsgiver med henblik på at korrigere åbenlyse materielle fejl. Endelig har sagsøgeren under retsmødet påberåbt sig artikel 37 i direktiv 92/50, hvorefter en ordregivende myndighed ikke kan afvise et bud, som forekommer at være unormalt lavt, uden forinden skriftligt at have anmodet om oplysninger om buddets sammensætning. Sagsøgeren har tilføjet, at Kommissionen har gjort sig skyldig i et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med tildelingen af point for selskabets disponibilitet og dets service i forhold til de point, den gav selskabet Ecco i de samme kategorier.

- 39 Kommissionen har heroverfor for det første anført, at det i sig selv ville have været i strid med ligebehandlingsprincippet at rette i sagsøgerens tilbud. Kommissionen finder, at det kun kan overvejes at foretage materielle berigtigelser, i det omfang de ikke har nogen diskriminerende virkning. Når henses til den afgørende betydning, som den pris, der er angivet i et tilbud, har for bedømmelsen heraf, ville enhver rettelse i sagsøgerens tilbud eller enhver opfordring til at afgive et nyt tilbud nødvendigvis have været i strid med forbuddet mod forskelsbehandling.
- 40 For så vidt som sagsøgeren har anfægtet udvælgelseskomitéens bedømmelse af selskabets disponibilitet og dets service, har Kommissionen anført, at det ikke tilkommer sagsøgeren at sætte sin egen bedømmelse i stedet for den ordregivende myndigheds i forbindelse med en sag til prøvelse af lovligheden heraf.

— Rettens bemærkninger

- 41 Det er ubestridt, at Kommissionen under udvælgelseskomitéens møde opdagede, at der var en »gennemgående fejl i beregningen af faktureringsstaksterne ud fra bruttotimelønssatserne« (jf. ovenfor, præmis 11).
- 42 Sagsøgeren finder på denne baggrund, at Kommissionen ved at undlade at kontakte selskabet handlede i strid med ligebehandlingsprincippet, idet den ikke vurderede den reelle værdi af alle de tilbud, den havde modtaget, men accepterede at sammenligne den værdi af sagsøgerens tilbud, som den vidste var forkert, med den tilsyneladende reelle værdi af de øvrige tilbud. Ifølge sagsøgeren handlede Kommissionen herved også i strid med princippet om god forvaltningsskik og artikel 99, litra h), nr. 2, i forordning nr. 3418/93.
- 43 Det fremgår af artikel 99, litra h), nr. 2, i forordning nr. 3418/93, at enhver form for kontakt mellem institutionen og den bydende efter åbningen af buddene er forbudt

bortset fra følgende undtagelsestilfælde: »Hvis et bud nødvendiggør, at der indhentes yderligere oplysninger, eller med henblik på at korrigere åbenlyse, materielle fejl i udformningen af budde«. I disse tilfælde kan institutionen tage initiativ til en kontakt med den bydende.

- 44 Det fremgår efter Rettens opfattelse af selve ordlyden af bestemmelsen, at denne giver institutionerne mulighed for tage kontakt med tilbudsgivere i de begrænsede undtagelsestilfælde, der er nævnt i bestemmelsen. Det følger heraf, at bestemmelsen ikke kan fortolkes således, at den pålægger institutionerne en pligt til at tage kontakt med tilbudsgivere.
- 45 Det skal dernæst undersøges, om denne mulighed i det foreliggende tilfælde ikke desto mindre kunne skabe en pligt for Kommissionen på grundlag af de overordnede retlige principper, sagsøgeren har påberåbt sig (jf. ovenfor, præmis 42), fordi den omhandlede regnefejl var særlig åbenlys.
- 46 Det skal i denne forbindelse blot bemærkes, at den omhandlede gennemgående regnefejl ikke var særlig åbenlys. Udvælgelseskomitéen var ganske vist i stand til påvise fejlen »i beregningen af faktureringsstaksterne ud fra bruttotimelønssatserne« (jf. ovenfor, præmis 11), men den kunne ikke alene på grundlag af sagsøgerens bud afgøre, om der var tale om en regnefejl ved anvendelsen af den af sagsøgeren opstillede formel — som hævdede af sagsøgeren for Retten — om en fejl ved fastlæggelsen af koefficienten for beregningen af faktureringsstaksterne på grundlag af bruttotimelønssatserne, som ifølge udbudsbetingelserne omfatter samtlige tilbudsgiverens omkostninger, hans fortjeneste og kursen for omregning fra belgiske francs til ecu (jf. ovenfor, præmis 4), eller blot om en skrivefejl.
- 47 Selv om udvælgelseskomitéen opdagede, at der forelå en gennemgående regnefejl, var den således ikke i stand til at fastlægge dennes nærmere karakter eller årsag.

Under disse omstændigheder ville enhver kontakt, som Kommissionen måtte have taget med sagsøgeren med henblik på sammen med selskabet at forsøge at afklare den gennemgående regnefejls nærmere karakter og årsag, have indebåret en risiko for en tilpasning af andre faktorer, som der tages hensyn til ved fastlæggelsen af tilbudsprisen, herunder de faktorer, der indgår i beregningen af den koefficient, som omfatter selskabets fortjeneste, hvorfor der — i modsætning til hvad sagsøgeren har anført — ville være sket en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet til skade for de øvrige tilbudsgivere, der — ligesom sagsøgeren — alle er undergivet samme pligt til at være omhyggelige ved udformningen af deres bud.

- 48 Det bemærkes ligeledes, at sagsøgeren hverken har godtgjort eller endog hævdet, at Kommissionen i forbindelse med det omtvistede udbud tog kontakt med andre tilbudsgivere, der befandt sig i en situation, der kan sidestilles med sagsøgerens, med henblik på at få rettet eventuelle fejl i deres bud eller med henblik på indhentelse af yderligere oplysninger. Der henvises herved til bilag 7 (d) og bilag 9 til rapporten til CCAM, hvoraf det fremgår, at udvælgelseskomitéen som bedømmelseskriterium valgte tilbuddenes klarhed og nøjagtighed, og at den straffede visse tilbud, fordi de var upræcise med hensyn til kvaliteten af den ydelse, tilbudsgiverne påtog sig at levere. Disse tilbudsgivere befandt sig ganske vist i en situation, der kan sidestilles med sagsøgerens, idet de kunne have forhøjet værdien af deres tilbud, såfremt Kommissionen havde kontakttet dem med henblik på at få afklaret de pågældende forhold, men der nævnes hverken i rapporten til CCAM eller i bilagene hertil noget om, at Kommissionen tog kontakt med tilbudsgivere, idet det derimod understreges, at Kommissionen holdt sig til en nøje anvendelse af aftalevilkårene.
- 49 Endelig findes Kommissionen ikke at have gjort sig skyldig i et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af sagsøgerens organisatoriske evner. Kommissionen har nemlig en vid skønsmargen i relation til de faktorer, der skal tages i betragtning ved indgåelse af en aftale efter udbud, og Rettens kontrol skal begrænse sig til en undersøgelse af, om der foreligger en åbenbar og alvorlig vildfarelse (Domstolens dom af 23.11.1978, sag 56/77, Agence européenne d'intérims mod Kommissionen, Sml. s. 2215, præmis 20). For så vidt angår den karakter, der blev givet sagsøgeren for selskabets service, er det ubestridt, at sagsøgerens tilbud, i modsætning til tilbuddet fra selskabet Ecco, ikke indeholdt nogen oplysninger om kvaliteten af den service, selskabet påtog sig at yde, hvorfor Kommissionen ikke gjorde sig skyldig i

et åbenbart urigtigt skøn ved at give Ecco tre point mere end sagsøgeren for selskabets service. Hvad angår den karakter, der blev givet sagsøgeren for selskabets disponibilitet, bemærkes, at sagsøgeren i sit tilbud — i modsætning til Ecco — ikke påtog sig at have en fast »kontaktperson« i Kommissionens bygning, hvorfor Kommissionen ikke gjorde sig skyldig i et åbenbart urigtigt skøn ved at give Ecco to point mere end sagsøgeren for selskabets disponibilitet.

- 50 Endvidere bemærkes, at artikel 37, stk. 1 og 2, i direktiv 92/50, hvorefter den ordregivende myndighed har pligt til at kontrollere, at buddets betingelser ikke skyldes besparelser i forbindelse med udførelsen af tjenesteydelsen, de anvendte tekniske løsninger, den bydendes usædvanligt gunstige betingelser for at levere tjenesteydelsen eller den bydendes projekts originalitet, drejer sig om bud, der forekommer at være unormalt lave, mens der i det foreliggende tilfælde er tale om et bud, der forekommer at være unormalt højt.
- 51 Det følger af det således anførte, at Kommissionen hverken har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, princippet om god forvaltningsskik eller artikel 99, litra h), nr. 2, i forordning nr. 3418/93, eller gjort sig skyldig i et åbenbart urigtigt skøn, hvorfor det andet og det tredje anbringende ikke kan tiltrædes.
- 52 Kommissionen bør herefter i det hele frifindes.

Sagens omkostninger

- 53 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling)

1) Kommissionen frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Lenaerts

Lindh

Cooke

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 8. maj 1996.

H. Jung

Justitssekretær

K. Lenaerts

Afdelingsformand